

[Hauge.]

ministeren nu har stillet et nyt Militærfor-
forslag, hvorefter der skal være en mindre
Garnison i Hovedstaden end nogen Sinde
tidligere. Saa vidt jeg kan finde ud af det
Forslag, som den højtærede Minister har
stillet, bliver der ikke andet Fodfolk i
Hovedstaden end Garden.

Men alligevel mener den højtærede
Forsvarsminister, at vi skal bruge det nye
kostbare Militærhospital til Militæret, dette
Hospital, som Rigshospitalet kan finde saa
udmærket Anvendelse for, hvorved vi kan
spare den kostbare Udvidelse, som Udvalgets
Flertal har foreslaaet, til ca. 2 Mill. Kr.
Jeg skal ikke paa nogen Maade benægte,
at der kan komme Udgifter ved den Ord-
ning, jeg her gør mig til Talsmand for,
Udgifter baade til Marinehospitalet og
Epidemihospitalet, men disse Udgifter kan
ingen Sinde blive af en saadan Beskaffenhed,
at det skulde kunne afholde os fra at træffe
den af os foreslaaede Ordning. Tværtimod,
den vilde under alle Omstændigheder betyde
en stor Besparelse for Staten, den vilde
afhjælpe den Mangel, der er paa Rigshospi-
talet og give det danske Militærvæsen, hvad
det kan tilkomme, af Sygehusplads.

Johannes Lou: Den ærede socialdemo-
kratiske Ordfører var ked af, at jeg havde
sagt, at han havde været saa uklar i sin
Fremstilling. Jeg sagde først, han havde
været alt for speciel. Naar jeg dernæst
sagde, at den ærede Ordfører havde været
uklar, sigtede jeg til dette, at han
den 30. Juni 1927 regnede med et Hospi-
tal i Roskilde og et i Helsingør, medens
den samme ærede socialdemokratiske Ord-
fører den 19. December staar og regner paa
et helt nyt Grundlag og siger, at disse Hospi-
taler, han regnede med i Juni, dem kan
han godt undvære i December.

Det ærede Medlem kritiserede i høj
Grad de Tal, der er opstillet i denne Betæn-
kning. Jeg skal villigt indrømme, at jeg ved
en Gennemgang af disse Tal ser en vis Ten-
dens deri, men at kritisere de 600 000 Kr.
ved Rigensgade-Hospitalets Salg synes jeg
er ganske uretfærdigt.

Saa var det ærede Medlem meget
ivrig efter at konstatere en Enighed mel-
lem Forsvarsministeren og mig. Jeg skal
være den første til at indrømme, at efter
at jeg har hørt Forsvarsministerens Svar
til mig, er jeg ganske paa det rene med,
at der mellem ham og mig meget nemt vil
kunne naas til Enighed. Ministeren er
meget varsom med paa dette Tidspunkt
at tale om 2 Mill. Kr. til Rigshospitalet.

Det er jeg ogsaa. Den højtærede Forsvars-
minister siger: Lad os se, hvad Brug der
kan gøres af Marinehospitalet. Det siger
jeg ogsaa. Den ærede Minister stiller nu
to Pavilloner paa Epidemihospitalet til
Disposition for Rigshospitalet. Jeg tror,
det vil blive meget nødvendigt at økono-
misere med Hospitalsplads, og jeg er tilboje-
lig til at tro, at man maaske kan komme
et Skridt længere.

Endvidere er vi ogsaa enige om, at de
Militærhospitaler, der blev bygget i Pro-
vinsen, ikke skulde være bygget. Ministeren
svarede paa mit Spørgsmaal om Samarbejde
mellem civile og militære paa en for mig
meget behagelig Maade, idet han mente,
at der ikke havde været Spor af Gnidnings-
modstand. Det forekommer mig, at det er
paa Grund af dette, at der ikke har været
Gnidningsmodstand mellem civil og militær
Administration, at Ministeren netop i
sit Forslags § 1 kan sætte dette: „Indlæg-
gelse af andre Patienter i det Omfang, der
er foreneligt med Hospitalets Hovedfor-
maal“. Jeg mener, at vi har her en Sam-
menblanding af civil og militær Admini-
stration, som vi ikke skal være ængstelige
for, vi skal se ud over Administrationen og
søge at udnytte de Hospitaler, vi har, paa
den bedste Maade. Heri er jeg enig med
Ministeren, og paa dette Grundlag vil vi
søge at fremme dette Lovforslag saa hur-
tigt som muligt og bedst muligt.

Elna Munch: Den højtærede For-
svarsminister kunde godt have sparet sig sin
Bemærkning om, at Hospitalet i sin Tid
blev rejst som et Militærhospital, og at den,
der den Gang sagde god for, at det skulde
benyttes som saadant, ogsaa nu var for-
pligtet til at nære den Anskuelse. Det er en
ofte tilbagevendende Vittighed, som den
højtærede Minister holder af at udtale her
i Tinget, men som ikke er meget værd.

Den højtærede Sundhedsminister kom
ogsaa ind paa denne samme Betragtning
og sagde, at naar vi i sin Tid var gaaet med
til dette Hospital, maatte vi ogsaa være
villige til at anvende det til den samme Brug
som den Gang. Det er mærkeligt, at det
ikke er gaaet op for de højtærede Ministre,
at den Gang Hospitalet blev bygget, var
det paakrævet, fordi der den Gang var
Soldater her i København. Nu, da der saa
godt som ingen Soldater er, er der ingen
Grund til at have en saadan Plads til dem.
For øvrigt har jo den højtærede Forsvars-
minister ogsaa gjort Indrømmelser. Medens
Hospitalet oprindeligt var bygget til Hæren
alene, er Ministeren gaaet ind paa, at